

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 2713/05
17.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић, Јасминке Станојевић, Мирјане Грубић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ББ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради развода брака, поверавања и издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.517/05 од 30.03.2005. године, у седници одржаној 17.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Нишу Гж.517/05 од 30.03.2005. године.

Образложење

Пресудом Општинског суда у Алексинцу П. 129/04 од 28.12.2004. године, у ставу првом изреке разведен је брак парничних странака који је закључен 27.09.1997. године у ЖЖ и заведен у матичну књигу венчаних која се води за матично подручје ЖЖ под текућим бројем 124 за 1997. годину. Ставом другим изреке првостепене пресуде малолетна кћи странака, ВВ, рођена гг. године у ГГ поверена је на чување и васпитавање туженој ДД, мајци, а тужилац АА је обавезан да доприноси издржавању малолетне ВВ у висини од 10% од зараде коју остварује у "ЂЂ", почев од 28.12.2004. године, па убудуће, док за то постоје законом прописани услови, с тим што ће наредне рате плаћати до 10. у месецу. Ставом трећим изреке утврђено је одржавање личних односа између оца и детета и то тако што ће се дете са оцем виђати сваког викенда и то од суботе у 10,00 часова до недеље у 18,00 часова и у првој половини зимског и летњег распуста, с тим што ће преузимање малолетне ВВ од стране оца бити обављено испред капије ББ родитеља у ЕЕ и враћање мајци на исто место, а ставом четвртим изреке првостепене пресуде, одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Окружног суда у Нишу Гж.517/05 од 30.03.2005. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и пресуда Општинског суда у Алексинцу П.129/04 од 28.12.2004. године у ставу другом и трећем изреке потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремени изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду у смислу чл.386. Закона о парничном поступку ("Сл.лист СФРЈ" бр.4/77... "Сл.лист СРЈ" бр.3/02) који се примењује на основу чл.491. став 4. Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр.125/04), те је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда из чл.354. став 2. тач.11. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битна повреда из тач.14. истог става, на коју се у ревизији указује, јер нижестепене пресуде садрже јасне и потпуне разлоге о одлучним чињеницама које нису противречне записницима о датим исказима и прибављеним исправама, а у побијаној пресуди оцењени су жалбени наводи од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака закључен је 27.09.1997. године у ЖЖ, који је фактички престао да постоји још крајем јануара 2004. године и од тада није настављен. У браку парничних странака рођена је мал.ВВ, гг. године. Док је међу парничним странкама постојала заједница живота, тужилац је био запослен у "ЂЂ", а радио је и приватно, те је касно долазио кући, а највећи део посла око старања детета био је на туженој - мајци, која није у сталном радном односу. Центар за социјални рад општине ЖЖ је дао и стручно мишљење да је у интересу малолетног детета да се по разводу брака повери мајци на чување и васпитавање, као и предлог о начину одржавања личних односа тужиоца са мал.ВВ, које предлоге су прихватили и нижестепени судови. Такође су утврдили да је потребно да тужилац као отац доприноси издржавању малолетног детета у висини од 10% од зараде коју остварује.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, правилно је мал.ВВ поверена на чување и васпитавање туженој. Према чл.125. став 1. Закона о браку и породичним односима, када суд у брачном спору доноси пресуду којом се брак разводи, обавезан је да истом пресудом одлучи и о поверавању и васпитавању малолетне деце странака, а према чл.130. истог Закона, као и према чл.3. став 1. Конвенције Уједињених нација о правима детета, коју је наша земља ратификовала ("Сл.лист СФРЈ - међународни уговори" бр 15/90 и "Сл.лист СФРЈ - међународни уговори" бр 4/96) о поверавању деце, као и о другим правима деце

Ст.107/99 и Ст.108/99) међународни уговори (Ст.109/99) о поверавању деце, као и о другим правима деце, одлучује се првенствено према интересима деце. Узимајући у обзир улогу странака у задовољавању потреба мал.ВВ до фактичког прекида брачне заједнице пол, узраст малолетног детета, као и остале релевантне околности, правилно је закључено да је у интересу малолетног детета да буде поверено мајци - туженој, уз уређење начина виђања малолетног детета са оцем, на начин како је то предложено од стране стручног тима Центра за социјални рад општине ЖЖ.

Правилно је одређена и обавеза тужиоца да доприноси са по 10% од месечне зараде за издржавање мал.ВВ, а на основу чл.309., 310., 310.а) став 1., 2. и 4. и чл.311. Закона о браку и породичним односима, с обзиром на узраст детета, потребе детета, као и укупна потребна средства за издржавање малолетног детета, те имајући у виду могућности оба родитеља. Тај износ, са износом који ће обезбеђивати тужена, узимајући у обзир њен свакодневни рад који ће улагати као родитељ коме је дете поверено, је неопходан за издржавање мал. ВВ. Са друге стране, плаћањем досуђеног износа за издржавање мал.ВВ, издржавање тужиоца, с обзиром на укупне приходе које остварује, неће бити угрожено.

Ревизијски наводи да одлука о поверавању мал.ВВ није могла бити донета само на основу мишљења Центра за социјални рад, није основано. Наиме, Центар за социјални рад у ЖЖ доставио је синтетизован извештај од 31.05.2004. године, као и допуну извештаја од 24.11.2004. године, који је урађен на основу социо-психо-педагошког третмана, те је стручни тим у свом раду детаљно сагледао и правне, социјалне, психофизичке и педагошке аспекте, који су од утицаја за нормалан развој и подизање детета, притом ценећи да материјални и стамбени статус није једини и одлучујући при давању мишљења за поверавање детета након развода брака.

На основу чл.393. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија,

Предраг Трифуновић, с.р.

За тачност отправка

ЈК